

11.
ciã in thesauro Proserpine spolianda vt dictum est. iur
sta aniaduersione vindicauit. q̄a cum eũ vinctũ. id est
catenis ligatum p̄trabi iussisset senatus. Ante cause
dictionẽ. id ẽ anteq̄ causa sua publice diceret. in carce
re teterrimo genere morbi cõsũptus. id ẽ mortuus ẽ.
Peccuniã dea Proserpina eiusdẽ senatus impio & qui
dã sũmam duplicãdo recuperauit. **Nota q̄ sequendo**
poetarũ fabulas Iupiter habuit plures vxores Iunonẽ
de qua Hercules natus ẽ: de quo in secũda historia hu
ius tituli dictũ est. & Cererẽ de qua nata est Proser
pina. & sic Hercules ex pte patris frater fuit Proser
pine. Et secundũ hunc modum posset dici tamẽ Her
cule quã eciã in sua sorore Proserpina cultus diuinus
apparuit. **Dicitũ autẽ Proserpina** a serpo serpis: quasi
p̄cul serpere. id est latent & caute ire. & in reuerita
te est luna. **Dicitũ** eciã Proserpina q̄si p̄pe serpere: q̄
duo lune cõueniunt: que procul serpit: dum minuitur
& parua apparet & p̄pe serpit: dum augetur & p̄pin
qua ostenditur.

Quod quidẽ ad publici. **Ad** intelligenciã huius
pagrãphi. nota q̄ tarentũ apulee nunc: sed tũc grecie
maxima ciuitas ac opulẽtissima. & p̄pter italicũ phi
losophorũ studium. valde digna fuit: a cuius ciuibus ro
mani subsidium frumẽti ad caristiam de roma pellen
dam petẽtes. fuerũt iniuriam passi. eo q̄ tarentini eo
rum legatis capita asperferunt vrina. q̄ non ferre valẽ
tes eis acerrimũ bellum intulerunt. **Contra** quos i ta
rentinoꝝ auxilium Pirrus rex cipri: qui ex achillis ge
nere originez traxit. potenter aduenit. & tunc p̄mo cũ
trãsmarino hoste dimicauerunt romani. **Igit̄** hic Pir
rus locris ciuitatis calabrie: i qua Proserpine templũ
manebat applicãs ipsius ciuitatis ad thesaurum: tem
plum sibi dandum. ciues coegit: quẽ dum per mare in
nauibus portaret tẽpestati suborta vebementi naufra
gium dea cooperãte terribile ptulit. quo fuit coactus
ad littus locrense naues percutere & peccuniã templo